

Dr Robert A. Peterson, Duch Święty i zjednoczenie z Chrystusem, sesja 19, Zjednoczenie z Chrystusem i historia biblijna: Wieczność Przeszła, Stworzenie, Upadek, Wcielenie, Dzieło Chrystusa i Nowe Stworzenie

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o Duchu Świętym i Zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 19, Zjednoczenie z Chrystusem i biblijna historia: Wieczność Przeszła, Stworzenie, Upadek, Wcielenie, Dzieło Chrystusa i Nowe Stworzenie.

Jesteśmy gotowi, aby porozmawiać o zjednoczeniu z Chrystusem i biblijnej historii. Położyliśmy fundamenty pod zjednoczenie z Chrystusem w Starym Testamencie, Ewangeliach synoptycznych i Dziejach Apostolskich. Następnie zbadaliśmy zjednoczenie z Chrystusem w Ewangelii Jana, a następnie, w wielu wykładach, zjednoczenie z Chrystusem w Pawle, który jest koroną tej nauki.

Czas się cofnąć i przyjrzeć się całej biblijnej historii i temu, czego uczy o zjednoczeniu z Chrystusem. Przeczytam krótko nagłówki, ponieważ trochę z nimi popracowałem w ostatnim wykładzie. Zjednoczenie i Wieczność Przeszłość, Zjednoczenie i Stworzenie, Zjednoczenie i Upadek, Zjednoczenie i Wcielenie, Zjednoczenie i Zbawcze Dzieło Chrystusa oraz Zjednoczenie i Nowe Stworzenie.

Zjednoczenie i Wieczność Przeszłość. Jak widzieliśmy, dwa fragmenty Pawła uczą, że Bóg wybrał swój lud do zbawienia przed stworzeniem. Efezjan 1:3 i 4, Błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas pobłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem w miejscach niebieskich, tak jak wybrał nas w nim przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed nim.

A potem 2 Tymoteusza 1:8 i 9, Nie wstydź się świadectwa o naszym Panu ani mnie, jego więźnia, ale cierp dla ewangelii mocą Boga, który nas zbawił i powołał świętym powołaniem, nie ze względu na nasze uczynki, lecz ze względu na swój zamiar i łaskę, którą nam dał w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. 2 Tymoteusza 1:8 i 9. W pierwszym fragmencie Paweł naucza, że przed stworzeniem, Bóg wybrał, aby zbawić grzeszników z celem ostatecznego uświęcenia. W drugim Apostoł zachęca Tymoteusza, aby był duchowo odważny pośród cierpienia, wskazując mu na Bożą moc.

Bóg nas zbawia i wzywa do obecnego uświęcenia. Jesteśmy zbawieni nie przez nasze czyny, ale przez cel, plan i łaskę Boga; Jego przychylność udzielona wbrew naszym zasługom. I podobnie jak powiedział Paweł w Liście do Efezjan 1:4, ta łaska została

nam udzielona, cytuję, przed rozpoczęciem wieków, dosłownie przed wiecznymi wiekami.

2 Tymoteusza 1 :9. Jest uderzające, że w dwóch fragmentach, w których Paweł naucza, że boskie wybranie było wieczne, naucza również, że było ono w Chrystusie, nawet gdy wybrał nas w Nim przed założeniem świata, Efezjan 1:4. Bóg zbawił nas nie ze względu na nasze uczynki, ale ze względu na swój własny cel i łaskę, którą dał nam w Chrystusie Jezusie przed początkiem wieków. Jak mamy rozumieć te dwa niezwykle zastosowania powszechnego zwrotu Pawła, w Chrystusie? Istnieją co najmniej trzy podejścia do zrozumienia słów Bóg wybrał nas w Nim przed założeniem świata. Pierwsze podejście jest promowane przez uczonych arminiańskich, dla których mam wielki szacunek i których przyjmuję jako braci w Chrystusie, którzy rozumieją w Chrystusie jako wskazujące na warunek zbawienia, który ludzie muszą spełnić.

Jack Cottrell przyjmuje takie podejście. Bóg z góry wie, czy dana osoba spełni warunek zbawienia, który suwerennie narzucił. Podstawowym i wszechogarniającym warunkiem jest to, czy dana osoba jest w Chrystusie, a mianowicie, czy weszła w zbawczą unię z Chrystusem, za pomocą której dzieli wszystkie korzyści z odkupieńczego dzieła Chrystusa.

To jest znaczenie Listu do Efezjan 1:4, który mówi, że wybrał nas w Nim, w Chrystusie. Drugie podejście, również stosowane przez Arminian , polega na rozumieniu słów Pawła jako oznaczających, że Bóg przede wszystkim wybrał Chrystusa, a w drugiej kolejności wybrał ludzi do zbawienia; mianowicie tych, o których wiedział, że uwierzą w Chrystusa. Jerry Walls i Joseph D'Angelo przyjmują to podejście.

Sam Jezus jest wybranym, przeznaczonym. Kiedykolwiek ktoś zostaje włączony do niego przez łaskę przez wiarę, zaczyna uczestniczyć w szczególnym statusie Jezusa jako wybranego przez Boga. Ten pogląd na wybór musi w pełni uwzględniać, najpełniej uwzględniać, korporacyjną naturę wyboru, decydującą rolę wiary i wszechogarniającą niezawodność Boga w doprowadzaniu ludzi do ich przeznaczonego końca.

Warunkowe wybory Jacka Cottrella zostały opisane w książce *Grace Unlimited*, pod redakcją Clarka Pinnocka. Jerry Walls i Joseph D'Angelo napisali *Why I Am Not a Calvinist* , a dodam, że mój były kolega Michael Williams i ja napisaliśmy tom towarzyszący, *Why I Am Not an Arminian* . Nie dyskutujemy ze sobą i traktujemy się całkiem dobrze.

To naprawdę dobre w ten sposób. Ale jeśli chcesz poznać różne punkty widzenia, *Why I Am Not a Calvinist* autorstwa Walls i D'Angelo, *Why I Am Not an Arminian*

autorstwa Peterson i Williams, InterVarsity Press, zrozumiesz, jeśli to zrobisz. Zanim przedstawię trzecie podejście, skrytykuję pierwsze dwa.

Pierwszy pogląd jest błędny, ponieważ gdy Paweł pisze, że wybrał nas w Nim przed założeniem świata, nie wspomina o warunku, jaki grzesznicy muszą spełnić, aby zostać wybranymi przez Boga. Słowa Pawła nie mówią o żadnej ludzkiej reakcji. Mówią o suwerennym planie Boga. Cottrell i inni wierzący arminianie doszukują się przewidywanej wiary w słowach apostołów, próbując zharmonizować swój pogląd na warunkowe wybranie ze słowami Pawła.

Co więcej, drugie podejście również zawodzi, ponieważ wczytuje idee w Pawła. Bóg wybrał Chrystusa, aby był bosko-ludzkim odkupicielem, ale nie o to chodzi Pawłowi w Liście do Efezjan 1. Zamiast tego Paweł naucza, że Bóg wybrał nas w nim. Werset 4 nie mówi o decydującej roli wiary.

Czytają w tym fragmencie myśl, że „kiedykolwiek ktoś zostaje włączony do niego przez łaskę przez wiarę, staje się uczestnikiem szczególnego statusu Jezusa jako wybranego przez Boga”. Zamiast tego fragment podkreśla decydującą rolę suwerenności i łaski Boga. Podejmuję trzecie podejście do słów Pawła w Efezjan 1:3 i 4. Jak widzieliśmy wcześniej, apostoł często używa w Chrystusie, w nim i synonimów, aby odnieść się do zjednoczenia z Chrystusem.

Czym regularne używanie przez Pawła in Christ, odnosząc się do zjednoczenia z nim, różni się od jego użycia w kontekście przedczasowego wybrania? Różnica jest czasowa. Paweł prawie zawsze mówi o ludziach złączonych z Chrystusem w historii. Ale w Efezjan 1:4 i 2 Tymoteusza 1:9 mówi o wybraniu do Chrystusa w Chrystusie.

Mówi o wyborze w Chrystusie przed stworzeniem. W tych dwóch miejscach w Chrystusie nie wskazuje na rzeczywiste zjednoczenie, ponieważ nie istnieliśmy przed stworzeniem. Zamiast tego Paweł mówi o suwerennym planie Boga, aby zjednoczyć nas z Chrystusem.

Tak więc, gdy Paweł pisze, że wybrał nas w Nim przed założeniem świata, ma na myśli, że przed stworzeniem, Bóg z własnej woli i miłości zarówno wybrał, aby zbawić swój lud, jak i zaplanował środki, aby go zbawić. Zaplanował, aby doprowadzić ich do duchowej jedności ze swoim Synem i wszystkimi swoimi duchowymi korzyściami. 2 Tymoteusza 1:9, to samo dotyczy 2 Tymoteusza 1:9. Jesteśmy wyzwoleni z naszych grzechów nie z powodu naszych uczynków, ale z powodu Jego własnego celu i łaski.

Zauważ, że ten tekst nie uzależnia Bożego wyboru Jego ludu od odpowiedzi ludzi na ewangelię. Wyraźnie zaprzecza, że nasze wysiłki mogą nas uratować, a zamiast tego skupia się na Bogu, który udziela zbawienia ze względu na swój własny cel i łaskę, to znaczy, swoją suwerenną wolę i współczucie. Kiedy Paweł mówi, że łaska została nam udzielona w Chrystusie Jezusie przed początkiem wieków, ma na myśli, że łaskawy

wybór nas przez Boga w wieczności obejmował Jego plan połączenia nas z Jego Synem, abyśmy doświadczyli zbawienia.

Zbawienna łaska niezawodnie miała przyjść do wybranego ludu Boga dzięki suwerennemu i łaskawemu planowi Boga. Te dwa fragmenty uczą, że zjednoczenie było dalekie od myśli drugorzędnej ze strony Boga. Co zadziwiające, nawet Jego wybór grzeszników przed stworzeniem obejmował zjednoczenie z Chrystusem.

Kiedy Bóg wybrał grzeszników do zbawienia, wybrał również zjednoczenie ich z Chrystusem, aby mogli doświadczyć zbawienia. To znaczy, że zaplanował postać swojego Syna we wcieleniu, aby żył bezgrzesznym życiem, umarł, zmartwychwstał i wylał Ducha w Pięćdziesiątnicę. Duch zastosowałby zbawienie, które Jezus osiągnął, duchowo łącząc nas z Chrystusem.

Tak więc Ojciec wybrał nas w Chrystusie i dał nam łaskę w Chrystusie Jezusie przed rozpoczęciem wieków. Zjednoczenie i Stworzenie Zjednoczenie z Chrystusem, zaplanowane od wieczności, odbywa się w czasie. Duch Święty skutecznie łączy wierzących grzeszników z Chrystusem w zbawieniu.

Łaską przez wiarę łączy ich z Synem Bożym. Ale natychmiastowe przejście od wyboru do wiary w Chrystusa, do zjednoczenia z Nim w wierze oznacza pominięcie trzech zasadniczych kroków w historii. Cofając się, Pięćdziesiątnica, Wcielenie i stworzenie ludzkości na obraz Boga są koniecznymi warunkami wstępnymi do zjednoczenia z Chrystusem.

Po pierwsze, wylanie Ducha Świętego przez Chrystusa w Pięćdziesiątnicę było konieczne, aby Duch zjednoczył grzeszników z Chrystusem.

Po drugie, Wcielenie Wiecznego Syna, Jego stanie się jednym z nami w naszym człowieczeństwie, było niezbędne do dokonania naszego zbawienia, w tym śmierci, zmartwychwstania i obdarowania Duchem. Jest ono również niezbędne do ustanowienia braterstwa między Nim a nami, abyśmy mogli być z Nim zjednoczeni duchowo.

Po trzecie, stworzenie człowieka na obraz i podobieństwo Boga, które ustanowiło zgodność między nami a Nim, było konieczne, abyśmy mogli być zjednoczeni z Chrystusem. To jest nasze obecne zajęcie. Tak więc mówimy, że następne trzy kroki w historii to stworzenie, Wcielenie i Pięćdziesiątnica.

Przyjrzyjmy się im po kolei. Obraz Boga. Zjednoczenie z Chrystusem opiera się na fakcie specjalnego stworzenia człowieka przez Boga.

Chociaż jako stworzenia, jesteśmy bardzo różni od Boga w ważnych kwestiach, jako nosiciele Jego obrazu, jesteśmy do Niego podobni. Robert Lethem jest zwięzły. Cytat,

Zjednoczenie z Chrystusem opiera się na stworzeniu mężczyzny i kobiety, aby byli zgodni z Bogiem.

Zamknij cytat. Letham, *Zjednoczenie z Chrystusem w Piśmie Świętym, Historii i Teologii*. To konsekwencja naszego bycia podobnym do Boga.

Księga Rodzaju podaje, że Bóg powiedział: Uczyńmy człowieka na nasz obraz, podobnego do nas. I niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem niebios, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi. Tak więc Bóg stworzył człowieka na swój obraz.

Na obraz Boga stworzył go, mężczyznę i kobietę, stworzył ich. Rodzaju 1:26, 27. Obraz Boga w mężczyznach i kobietach jako stworzeniach Bożych jest nieuchwytny.

Wiele elementów wydaje się być zaangażowanych, w tym nasza struktura, nasze role i nasza zdolność do relacji. To ten ostatni element nas teraz interesuje. Ponownie cytując Lethema, ponieważ ludzie zostali stworzeni na obraz Boga, zostali stworzeni do komunii z Bogiem, aby rządzić stworzeniem Boga w Jego imieniu.

Zamknij cytat. Bóg stworzył nas dla Siebie i we wspólnocie z Nim. Adam i Ewa nie zostali stworzeni jako grzesznicy ani niewinne istoty, co nie jest dobre ani złe, ale jako święte istoty we wspólnocie ze Świętym Bogiem.

Aby docenić, że Bóg stworzył nas zgodnymi z sobą i dla społeczności z Nim, ważne jest podkreślenie ogromnych różnic między Bogiem a nami. Izajasz 40:22. To On siedzi nad okręgiem ziemi, a jej mieszkańcy są jak szarańcza.

Izajasz 40:22. A potem 28. Pan jest Bogiem wiecznym, stwórcą krańców ziemi.

Izajasz 57:15. On jest wysoki i wywyższony, który mieszka w wieczności, którego imię jest święte. Izajasz 57:15.

W porównaniu z Nim, cytuję, wszystkie narody, nie ma nic przed Nim. On uważa je za mniej niż nic, pustkę. Izajasz 40:17.

Raz po raz Pan mówi: Ja jestem Panem, nie ma innego. Izajasz 45:5, 6, 18 i wiele innych. Zadziwiające, że chociaż istnieje tak wielka przepaść między wielkim Bogiem a nami, stworzył nas na swój obraz.

I tak jesteśmy do niego podobni pod wieloma względami. Philip Hughes wyjaśnia w swojej książce prawdziwy obraz, pochodzenie i przeznaczenie człowieka w Chrystusie. Cytat, wiedza, że bycie Boga jest zasadniczo i wiecznie osobiste, jest rzeczywiście szczególnym momentem dla naszego tematu.

Tworząc człowieka, Bóg stworzył istotę osobową, która w sposób niemożliwy dla innych istot ożywionych jest zdolna do osobistej wspólnoty i osobistej odpowiedzi swojemu stwórcy. Fakt, że człowiek jest osobą, od Osoby, z dużej litery P, człowiek jest osobą, z małego p, od Osoby, z dużej litery P, wyjaśnia jego zdolność do interakcji jako osoby z Osobą z dużej litery P. Chrystus, prawdziwy obraz.

Być może niektórzy byli zaskoczeni, widząc, że nawet wieczne wybranie Boga dotyczyło Chrystusa. Zostaliśmy wybrani w Nim i otrzymaliśmy łaskę w Nim. Ale nie powinno dziwić, że rozważając ludzkość stworzoną na obraz Boga, zwracamy uwagę na Chrystusa, prawdziwy obraz Boga.

Ponieważ Paweł mówi, że Chrystus jest obrazem Boga, 2 Koryntian 4:4. Obraz niewidzialnego Boga, Kolosan 1, 15. W rzeczywistości Chrystus jako obraz Boga tworzy pomost między istotami ludzkimi stworzonymi na podobieństwo Boga a wcieleniem Chrystusa. Chrystus jako obraz pomaga nam zrozumieć ludzkość jako nosicieli obrazu.

Niech wyjaśnią. Księga Rodzaju stwierdza, że mężczyzna i jego żona zostali stworzeni na obraz Boga. Obraz Boga jest dla nas identyczny, jest zidentyfikowany.

Obraz Boga z Księgi Rodzaju jest dla nas identyfikowany w Nowym Testamencie. Paweł wskazuje, że to Chrystus jest obrazem Boga. 2 Koryntian 4:4, Kolosan 1:15.

W myśli Pawła Chrystus jako drugi Adam jest obrazem Boga. Adam został stworzony w Chrystusie, a następnie upadł z tego stanu. Ale teraz, w łasce, jesteśmy odnawiani na obraz Boga, w Chrystusie, drugim Adamie, a zatem w wiedzy, sprawiedliwości i świętości.

Obraz Boga w ludzkości stawia nas pod Bogiem i ponad innymi stworzeniami, a jednocześnie czyni nas zgodnymi, mówię z szacunkiem, z samym Bogiem. To, że Chrystus jest prawdziwym obrazem Boga oznacza, że zostaliśmy stworzeni na podobieństwo Chrystusa na początku, jak wyjaśnia Hughes. Tylko człowiek ma powinowactwa, które sięgają zarówno w dół w obrębie świata, nad którym został umieszczony, jak i w górę do Stwórcy, który jest Panem wszystkich istot.

Prawda, która kryje się za tym podwójnym powiązaniem, jest, po pierwsze, taka, że człowiek jest stworzeniem Bożym.

Po drugie, że tylko człowiek ze stworzeń Bożych jest ukształtowany na obraz Boga.

Po trzecie, wieczny Syn jest obrazem, zgodnie z którym został ukształtowany człowiek.

Głęboko intymna więź, która łączy człowieka z drugą osobą Bóstwa, jest zatem konstytucyjna dla samego bytu istot ludzkich. Nasza zgodność z Bogiem, ponieważ zostaliśmy stworzeni na obraz Jego Syna, pomaga nam zacząć rozumieć wcielenie wiecznego Syna. Powrócimy do tego tematu po rozważeniu zjednoczenia z Chrystusem i upadku.

Pismo Święte wymienia wiele różnych skutków upadku naszych pierwszych rodziców w grzech, w tym poczucie winy, którego antidotum jest usprawiedliwienie, i potępienie, którego antidotum jest takie samo. Korupcja, której antidotum jest postępujące uświęcenie, a nawet lepiej, uświęcenie we wszystkich jego wymiarach, początkowym, postępującym i ostatecznym. Cierpienie, zerwane relacje, niewola, wyobcowanie od Boga, niewola, której antidotum jest odkupienie, wyobcowanie od Boga, którego antidotum jest pojednanie, i nieporządek, którego antidotum jest porządek przyniesiony przez drugiego Adama.

Zrobię to jeszcze raz, nie mówiąc o antidotum. Pismo wymienia wiele skutków upadku, w tym poczucie winy i potępienie, zepsucie, cierpienie, zerwane relacje, niewolę, wyobcowanie od Boga i nieporządek. Nawet samo stworzenie jest skażone, ponieważ Bóg przeklął ziemię z powodu przestępstwa Adama.

Rodzaju 3:17 i 18. Cudownie, Bóg w swojej łasce obala każdy z tych skutków upadku poprzez dzieło Chrystusa. Skutek upadku, który najlepiej ilustruje potrzebę zjednoczenia ludzkości z Chrystusem, jest podany najwyraźniej w Liście do Efezjan 2. Pamiętajcie, że kiedyś wy, poganie w ciele, zwani nieobrzezaniem przez to, co nazywa się obrzezaniem, które jest dokonane w ciele rękami.

Pamiętajcie, że w tym czasie byliście oddzieleni od Chrystusa, odłączeni od wspólnoty Izraela i obcy przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. List do Efezjan 2:11-12, który już wcześniej omawialiśmy. Paweł opisuje okropne położenie swoich czytelników z narodów pogańskich i wszystkich niezbażonych ludzi, zanim przyszli do Chrystusa.

W ten sposób wyraża on najwyraźniej, dlaczego zagubieni ludzie muszą być duchowo zjednoczeni z Chrystusem, skoro są od Niego oddzieleni — werset 12. Tillman wyjaśnia, dlaczego Paweł umieścił to na pierwszym miejscu na swojej liście pięciu braków pogan, cytując *Komentarz Franka Tillmana do Listu do Efezjan*.

To jest najważniejszy punkt na liście: oddzielenie od Chrystusa. Jak wskazuje jego pozycja, znajduje się na szczycie listy, poza dwoma wersami używanymi do wyrażenia pozostałych czterech problemów. Jeśli każde duchowe błogosławieństwo z 1:4 do 13 jest dostępne tylko dla tych w Chrystusie, 1:3, a jeśli ratunek z ponurej niedoli szczegółowo opisany w 2:1 do 3 przychodzi tylko do tych w Chrystusie, 2:5 do 6, to bycie poza Chrystusem stwarza problem pierwszego rzędu, oddzielenie od Chrystusa.

Nasza potrzeba zjednoczenia z Chrystusem polega na tym, że jesteśmy od niego oddzieleni. U podstaw zjednoczenie jest przestrzennym pojęciem używanym do komunikowania prawd relacyjnych. Jest tak, jakby Chrystus był tam, mając wszystkie błogosławieństwa zbawienia, w tym odpuszczenie grzechów i życie wieczne, a my jesteśmy tutaj, oddzieleni od niego.

Jesteśmy oddzieleni od Jego osoby i wszystkich tych korzyści. Tylko wtedy, gdy Duch Święty łączy lukę i jednoczy nas ze Zbawicielem, doświadczamy zbawienia. Do tego czasu jesteśmy poza Chrystusem, a zatem nie mamy żadnej nadziei i jesteśmy bez Boga na świecie, Efezjan 2:12. Paweł dalej opisuje lekarstwo na nasze położenie.

Teraz w Chrystusie Jezusie, Efezjan 2.13, wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. Lekarstwem na oddzielenie od Chrystusa jest zjednoczenie z Nim, bycie bliższym przez Jego krew, włączenie do rodziny Boga i uczynienie częścią Jego duchowej świątyni. Przed czasem Bóg postanowił nas zbawić, jednocząc nas z Chrystusem.

Z czasem stworzył nas na swój obraz, jak On, i dla społeczności z Nim. W rzeczywistości stworzył nas na obraz swego Syna, prawdziwego obrazu Boga. Ale zbuntowaliśmy się przeciwko naszym pierwszym rodzicom i w rezultacie zostaliśmy oddzieleni od Chrystusa.

Chociaż Bóg mógł się nas wyrzec, nie zrobił tego. Przyszedł do nas w inkarnacji swojego Syna. Philip Hughes pomocnie łączy Chrystusa jako obraz Boga z inkarnacją.

Cytat, doktryna obrazu Boga jest kluczem do faktyczności wcielenia, nie mniej niż do zrozumienia prawdziwej natury człowieka. Problem wynikający z ograniczenia naszego bytu i horyzontu jest taki, jak Bóg może stać się tym, czym nie jest? Jak Bóg może stać się jednym ze swoimi stworzeniami w celu przywrócenia wszystkich rzeczy? Odpowiedź na ten problem leży w linii, która łączy człowieka z drugą osobą Trójcy Świętej, która łączy obraz, małe I, z obrazem, duże I, czyli obrazem Boga w centrum bytu człowieka, z obrazem, którym jest Bóg, Syn, Syn bóstwa i człowieczeństwa Boga. Stając się jednym z nami we wcieleniu, wieczny Syn nie przestaje być wiecznym Synem.

Nadal jest Bogiem po wcieleniu. Dlatego wyznajemy boskość wcielonego Syna. To jest kluczowe, ponieważ tylko Bóg może nas uratować.

Jednak wcielenie jest konieczne, ponieważ tylko Bóg-człowiek może nas uratować. Jednak wcielenie jest konieczne, ponieważ tylko Bóg-człowiek może nas uratować. Musiał stać się jednym z nas, aby umrzeć za nas, pokonać naszego wroga i wyzwolić nas, jak nalega Hebrajczyków.

Cytat, ponieważ dzieci mają udział we krwi i ciele, On również miał udział w tym samym, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła, i wyzwolić wszystkich tych, którzy z powodu lęku przed śmiercią byli poddani niewoli przez całe życie, Hebrajczyków 2:14 i 15. Wcielenie Syna i zjednoczenie z Nim. Ponadto wcielenie jest konieczne również do zajścia zjednoczenia z Chrystusem, jak wyjaśnia Letham, cytując, podstawą naszego zjednoczenia z Chrystusem jest zjednoczenie Chrystusa z nami we wcieleniu.

Możemy stać się jednością z Nim, ponieważ On najpierw stał się jednością z nami. Przyjmując ludzką naturę do osobistej unii, Syn Boży zjednoczył się z ludzkością. Teraz ma ludzkie ciało i duszę, których nigdy nie wyrzuci.

Zarówno Jan, Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas, i oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony Syn Ojca, pełen łaski i prawdy, Jan 1:14. A Paweł, raz po raz, naucza o wcieleniu Syna Bożego. Filipian 2:5 do 8, miejcie w sobie to samo nastawienie, które było w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi.

A gdy się znalazł w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej, Filipian 2:5 do 8. Podobnie jak Jan, Paweł uważa, że wcielenie jest istotną częścią misji Chrystusa, w tym wylaniem Ducha, aby dokonać zjednoczenia z Chrystusem. W rzeczywistości trudno jest przecenić znaczenie wcielenia, gdy mówimy o zjednoczeniu z Chrystusem. Wcielenie samo w sobie nie jednoczy nas z Chrystusem, ale jest niezbędnym warunkiem wstępnym zjednoczenia.

Lethem jest zwięzły, gdy mówi, cytując, zjednoczenie Chrystusa z nami w wcieleniu jest fundamentem naszego zjednoczenia z Nim, zarówno teraz, jak i w wiecznej przyszłości, blisko cytatu. Następnym krokiem w zrozumieniu biblijnej nauki o zjednoczeniu z Chrystusem jest zbawcze osiągnięcie Jezusa, w tym to, co uczynił w Pięćdziesiątnicę. Związek między wcieleniem a Pięćdziesiątnicą jest rysowany przez Lethema.

Cytat, Chrystus całkowicie utożsamił się z nami. Jest z nami jednym. Na zawsze przyjął naszą naturę do osobistej unii.

Wcielenie jest niezbędną podstawą zjednoczenia z Chrystusem. Ponieważ Chrystus zjednoczył się z nami we wcieleniu, możemy być zjednoczeni z Nim przez Ducha Świętego. Syn Boży jest jedynym pośrednikiem na świecie i uczynił wszystko, od stania się jednym z nas do drugiego przyjścia, którego jeszcze nie uczynił, aby nas zbawić.

Sercem i duszą zbawczego dzieła jest Jego śmierć w miejsce grzeszników i zmartwychwstanie trzeciego dnia do zwycięstwa. Czy wcielenie Chrystusa zbawia

samo w sobie? Odpowiedź brzmi: nie. Jak napisałem w poprzednim tomie, zbawienie nie przychodzi automatycznie do ludzkości, gdy wieczny Syn Boży staje się człowiekiem.

Ale czy wcielenie Chrystusa zbawia jako centralny warunek wstępny dla zbawczych czynów, które następują? Odpowiedź brzmi: tak. Tylko bosko-ludzki odkupiciel by to zrobił. Gdyby Syn nie stał się człowiekiem, nie mógłby żyć bezgrzesznym ludzkim życiem, umrzeć i zmartwychwstać, aby wyzwolić swój lud.

Nie mógł wstąpić, zasiąść po prawicy Boga, wylać Ducha Świętego, wstawiać się za nami i nie mógł przyjść ponownie. Aby dokonać tych zbawczych dzieł, musiał stać się jednym z nas. W tym ważnym sensie wcielenie Chrystusa zbawia jako niezbędny warunek wstępny Jego śmierci i zmartwychwstania.

To jest z mojej książki, *Salvation Accomplished by the Son*, the Work of Christ. Pentecost. Co zbawcze osiągnięcie Chrystusa ma wspólnego ze zjednoczeniem z nim? Kluczem jest tutaj Pentecost.

Ponieważ przyjście Ducha Świętego w Pięćdziesiątnicę umożliwia wiarę w zjednoczenie z Chrystusem. Pięćdziesiątnica jest tak samo zbawczym czynem Chrystusa, jak Jego ukrzyżowanie i zmartwychwstanie. Słusznie myślimy o Duchu Świętym, gdy myślimy o Pięćdziesiątnicy.

Ważne jest jednak, aby zdać sobie sprawę, że Chrystus był tym, który wylał Ducha Świętego w Pięćdziesiątnicę. Pięćdziesiątnica jest wypełnieniem proroctwa Jana Chrzciciela. Jan powiedział: Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia, ale Ten, który idzie za mną, jest mocniejszy ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów.

On was ochrzci Duchem Świętym i ogniem, Mateusz 3:11. Jest to również w Ewangeliach Marka, Łukasza i Jana. I jest to wypełnienie słów Jezusa w Dziejach Apostolskich 1. W wypełnieniu słów Jezusa jest wypełnienie proroctwa Jana Chrzciciela. W Ewangelii Mateusza 3:11, Marka 1:7 i 8, Łukasza 3:16, Jana 1:32 do 34.

Podczas pobytu u nich Łukasz napisał, że nakazał im nie opuszczać Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca, którą, jak powiedział, usłyszeliście ode mnie. Jan bowiem chrzcił wodą, ale wy zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym za kilka dni. Tak więc Jezus w Dziejach Apostolskich 1:4 i 5 celowo nawiązuje do proroctwa Jana Chrzciciela.

Pięćdziesiątnica jest dziełem Jezusa Mesjasza tak samo jak śmierć na krzyżu i powstanie z martwych. Jest tak samo wyjątkowa i niepowtarzalna jak tamte dzieła. Jest to wyjątkowe wydarzenie, w którym zmartwychwstały, wniebowstąpiony Pan Jezus chrzci swój kościół Duchem Świętym raz na zawsze, dokonując przez to działanie wielkich rzeczy.

Pięćdziesiątnica jest wydarzeniem publicznym, podczas którego Chrystus ogłasza nowe przymierze, inauguruje nowe stworzenie i obdarza duchem nową wspólnotę. To ostatnie z nich nas obecnie interesuje. Duch, którego Chrystus wylał na kościół w Pięćdziesiątnicę, jest tym, który łączy nas z Chrystusem.

Tak więc Pięćdziesiątnica jest posłaniem Ducha, który umożliwia wiarę w zjednoczenie z Chrystusem, jak twierdzi Lethem. Cytat: Chrystus, wieczny Syn, zjednoczywszy w sobie naturę ludzką, teraz jednoczy nas z sobą przez Ducha Świętego, ponieważ Duch przyciąga nas do siebie w wierze. Nie jest to osobista unia, ponieważ Duch przyciąga nas do siebie, ponieważ Duch przyciąga nas do siebie w wierze.

Ta osobista unia, którą widzieliśmy we wcieleniu Syna Bożego, jest całkowicie wyjątkowa. Nie stajemy się wieczni i nie stajemy się bogami. W tym przypadku Duch Święty wkracza, zamieszkuje, nasyci i przenika niezliczone osoby ludzkie i grzeszników, sprowadzając ich do zjednoczenia z Chrystusem Synem.

Więc jesteśmy gotowi na ostatni krok. Widzieliśmy zjednoczenie i wieczność w przeszłości, zjednoczenie i stworzenie, zjednoczenie w upadku, zjednoczenie we wcieleniu i zjednoczenie w dziele Chrystusa, szczególnie wylanie Ducha w Pięćdziesiątnicę, teraz zjednoczenie i nowe stworzenie. Celem zjednoczenia z Chrystusem jest nic innego, jak ostateczne zbawienie ludu Bożego i wyzwolenie nieba i ziemi.

Samo stworzenie podlegało przekleństwu upadku. Po grzechu Adama Bóg powiedział do niego: przeklęta jest ziemia z twojego powodu; w bólu będziesz jadł z niej po wszystkie dni życia swego, ciernie i osty będzie ci rodzić. Rodzaju 3:17 i 18.

Pismo Święte przepowiada również wyzwolenie kosmosu, nadejście nowego nieba i nowej ziemi. Izajasz 65:17 do 25, 66:22, 23, Mateusz 19:28, Rzymian 8:20 do 22:2, 2 Piotra 3:10 do 13, Objawienie 21:22. Jeszcze raz Izajasz 65:17 do 25, Izajasz 66:22, 23, Mateusz 19:28, Rzymian 8:20 do 22, 2 Piotra 3:10 do 13 oraz Objawienie rozdziały 21 i 22.

W planie Boga dzieło Chrystusa jest lekarstwem na chorobę stworzenia. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa mają tutaj skutki kosmiczne. Cytat: Bóg upodobał sobie przez Chrystusa pojednać ze sobą wszystko, czy to na ziemi, czy w niebie, czyniąc pokój przez krew krzyża swego.

Kolosan 1:19 i 20. Zbawcze dokonanie Chrystusa ratuje nie tylko istoty ludzkie, ale i świat. Rzymian 8:20 do 22, stworzenie zostało poddane marności, nie z własnej woli, ale z powodu tego, który je poddał.

W nadziei, że samo stworzenie zostanie uwolnione z niewoli skażenia i dostąpi wolności chwały dzieci Bożych. Wiemy bowiem, że całe stworzenie aż dotąd jęczy w bólach rodzenia. Rzymian 8:20-22.

Godne uwagi jest to, że Paweł naucza, iż Bóg ostatecznie zjednoczy wszystko w Chrystusie, co, jak już widzieliśmy, widzieliśmy wcześniej. Teraz umieszczamy to w kontekście biblijnej teologii zjednoczenia z Chrystusem. Efezjan 1:7 do 10.

W nim, w Chrystusie, mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, którą hojnie nas obdarzył w całej mądrości i rozeznaniu, dając nam poznać tajemnicę woli swojej, według postanowienia swego, które przedłożył w Chrystusie jako plan na pełnię czasu, aby zjednoczyć w nim wszystko, co w niebie i co na ziemi. Efezjan 1:7 do 10. Paweł rozszerza granice czasu i przestrzeni, gdy po omówieniu gwałtownej, odkupieńczej śmierci Chrystusa, jego krwi, mówi, że Bóg objawił tajemnicę woli swojej, aby przedłożyć w Chrystusie jako plan na pełnię czasu, aby zjednoczyć w nim wszystko.

To jeden z kilku przypadków, w których Paweł używa w Chrystusie, aby bezpośrednio pokazać zjednoczenie Chrystusa. Wierzący będą zjednoczeni z Chrystusem. Zjednoczenie z Chrystusem, duchowe zastosowanie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, ma zatem na końcu kosmiczne skutki.

Objawienie 22:3 jest treściwe. Cytuj, nie będzie już niczego przeklętego. Objawienie 22:3. I oczywiście, zjednoczenie ma również cudowne skutki dla ludzi, których Bóg stworzył dla siebie, którzy zbuntowali się przeciwko niemu, dla których wcielony syn umarł i zmartwychwstał, i do których duch odnosi się do zbawczego dzieła Jezusa.

Rzeczywiście, Paweł mówi, że poszczególni wierzący są już częścią nowego stworzenia. Cytat, jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. Stare przeminęło.

Oto nowe przyszło. Wszystko to jest od Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa. 2 Koryntian 5:17 i 18.

Jednym z błogosławieństw wiary w zjednoczenie z Chrystusem jest boskie zamieszkiwanie. W rzeczywistości, zamieszkiwanie jest, jak widzieliśmy, trwającą i żywą jednością z Chrystusem. Bóg daje nam ducha, gdy jednoczy nas ze swoim synem.

A ten duch nie tylko jednoczy nas z Chrystusem, ale przychodzi, aby zamieszkać w nas. To duch, który jednoczy nas z Chrystusem, a właściwie z Trójcą, ale szczególnie duch, który mieszka w nas. Ze względu na wielką miłość Boga do nas w Chrystusie, łaskawie pozwolił nam uczestniczyć w zbawczych wydarzeniach Jego syna.

Jak widzieliśmy, częścią tego, co oznacza bycie zjednoczonym z Chrystusem, jest uczestnictwo w jego historii. Paweł naucza tylko w Liście do Kolosan, z Chrystusem umarliście, 2.20. Zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem, 3:1. Umarliście, a wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu, werset 3. Kiedy Chrystus, który jest waszym życiem, ukaże się, wtedy i wy ukazecie się z Nim w chwale, werset 4. Tak więc ostatecznym rezultatem zjednoczenia z Chrystusem w nowym stworzeniu jest ostateczne zmartwychwstanie i odkupienie istot ludzkich oraz ostateczne przywrócenie niebios i ziemi. Przeczytałem zakończenie tego studium zjednoczenia z Chrystusem w całej historii biblijnej.

To kończy nasze badanie zjednoczenia z Chrystusem w biblijnej historii. Wieczny plan Boga Ojca, aby zbawić swój lud, obejmował planowanie duchowego połączenia go ze swoim synem. Stworzył ludzi na swój obraz, aby mogli mieć z nim społeczność.

Oznacza to, że uczynił ich na podobieństwo prawdziwego obrazu, swojego syna. W upadku jednak zbuntowali się przeciwko jego dobroci i zostali oddzieleni od Boga i Chrystusa. Syn zniżył się, aby stać się człowiekiem we wcieleniu.

Stał się jednym z nas, abyśmy mogli być zjednoczeni z Nim przez łaskę poprzez wiarę w ewangelię. Wcielenie umożliwiło Jezusowi życie bez grzechu, śmierć i zmartwychwstanie, dokonując dzieła zbawienia. Po wniebowstąpieniu Jezus wylał swojego Ducha Świętego na kościół, łącząc w ten sposób wierzących z Chrystusem.

Ta więź Ducha, znana jako zjednoczenie wiary z Chrystusem, jest indywidualna i zbiorowa, obecna i trwała, ostateczna i rozwijająca się, już i jeszcze nie. Kiedy Jezus powróci, zjednoczenie będzie kompletne i całe, ponieważ zmartwychwstały lud Boży będzie żył z Trójcą Świętą przez całą wieczność na nowej ziemi. W naszym następnym wykładzie, jeśli Pan pozwoli, zajmiemy się pewną systematyczną teologią zjednoczenia z Chrystusem.

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 19, Zjednoczenie z Chrystusem i biblijna historia: Wieczność Przeszła, Stworzenie, Upadek, Wcielenie, Dzieło Chrystusa i Nowe Stworzenie.